

27.4.20

חמוטל יקרה

[...]

אנחנו נפגשנו פעם אחת לפני המון שנים בהרצאה שלך באונ' תל אביב, שלאחריה נדמה לי נוצר קשר מיילי קצר בינך ובין אמי - עירית גוטר. ספריי השירה שלך ניחמו אותי כהוגן בימים, בחודשים, ובשנים שאחרי האסון שלנו. ועדיין אני חוזרת אליהם שוב ושוב.

והנה עכשיו יוצא הספר שלי, ומצוטט בו השיר שלך - הרבה דברים נעלמים פתאם וכבר איני מרבה לחפש... משם איכשהו עלה ובא בתוכי גם שם הספר - "דברים נעלמים".

התקשרו אלי מאייקאסט היום, הם מקליטים את הספר וביקשו רשות לקרוא בקול את שירך זה- הריני מבקשת רשותך. ומאחלת ימים שפויים, טובים, בריאים, כאלה שיש בהם גם שמחה.

מחכה לתשובתך. תודה על הכול. נועה.